

Bedla červenající

Klobouk mívá v průměru 20 cm, střed je červenohnědý či skořicový, ve stejné barvě jsou i šupiny na něm. Husté lupeny při poranění rychle červenají. Třeň je hladký bělavý, později šedohnědý, dole výrazná hlíza, nahoře kožovitý prsten – pohyblivý se dvojitým ostřím. Dužnina bělavá, po poranění rychle oranžová, pak červená a hnědá.

- **Výskyt:** Červen až listopad, jednotlivě i ve skupinách lesích, křovinách, sadech...
- **Možnost záměny:** Bedla zahradní, bedla šedohnědá. O jejich jedlosti platí totéž co o bedle červenající.
- **Využití:** Jedlá, dobrá. Pozor však: citlivější lidé mohou na červenající bedly reagovat nevolností až otravou.

Bedla vysoká

Klobouk je světlý, tmavě šupinatý s tmavým středem, nejprve vejčitý, v dospělosti rozložitý, široký až 25 cm. Lupeny husté, bělavé až krémové. Hnědavě šupinkatý třeň je až 30 cm vysoký, dole rozšířený, nahoře má prsten s dvojitým ostřím (prstenem lze snadno posunovat). Dužnina příjemně voní, při poranění nemění barvu.

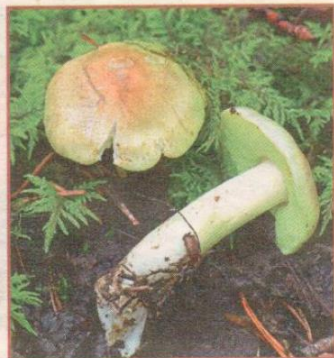
- **Výskyt:** Červen až listopad, ve skupinách v travnatých okrajích lesů.
- **Možnost záměny:** Mezi bedlami je i několik druhů nejedlých, vyhněte se „malým bedlám“ s kloboukem v průměru 5–8 cm.
- **Využití:** Jedlá, výborná. Můžete ji dát do smaženice či do polévky. Pokud však nasbíráte bedel víc, bylo by škoda neudělat si z nich obalované houbové řízky.

Čechratka černohuňatá

Klobouk hnědý, sametový, s podvinutým okrajem. Starší plodnice mají povrch klobouku lysý. Lupeny jsou žlutavé, sbíhající po třeni. Třeň bývá postranní, krátký a silný, hnědý až černě sametový, v tmavší barvě než klobouk. Dužnina je okrově žlutá, vůně nakyslá.

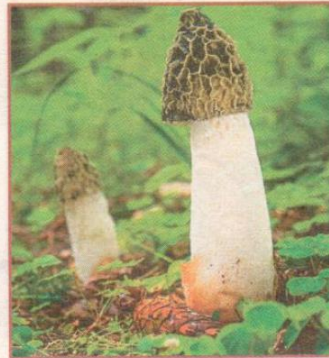
- **Výskyt:** Červenec až listopad, na pařezech či kořenech jehličnanů. Často roste v malých trsech.
- **Možnost záměny:** Z dalky připomíná hříby hnědé. Po utržení však houbař obvykle hned prozře, lupeny a tmavý třeň čechratku prozradí.
- **Využití:** Nejedlá. Tuhá. Může způsobit nevolnost, ve větším množství až nebezpečná. Pozor, ve starých atlasech byly mladé plodnice uváděny jako jedlé.

Čirůvka osiková

Pěkná žlutavá houba s jemnými rezavými šupinkami na klobouku. Lupeny jsou žluté, v mládí se zelenkavým nádechem. Žlutavý je i válcovitý třeň, podélně vláknitý bez prstenu. Bílá dužnina výrazně voní – okurkovo-mouché.

- **Výskyt:** Srpen až listopad, smíšené lesy, pod osikami.
- **Možnost záměny:** Je podobná čirůvce zelánce, která byla donedávna považována za jedlou a dobrou, podle nových výzkumů však opakovaná konzumace může vyvolat otravu. Ani čirůvku osikovou není vhodné konzumovat.
- **Využití:** Nejedlá.

Hadovka smrdutá

Mladá plodnice je kulovitá, má kožovitý povrch a připomíná vejce, které se klube ze země. Plodnice má kuželovitý klobouk pokrytý zeleným slizem páchnoucím po zkaženém mase. Sliz po pár dnech zkonsumuje hmyz a zbude bílý žebertonatý povrch. Dlouhý bílý třeň je porézní, uvnitř dutý, vyrůstá z pochvy.

- **Výskyt:** Červen až září, lesy, parky, zahrady...
- **Možnost záměny:** Vzácnější psivka je drobnější, má hladší klobouk a žlutavý či narůžovělý třeň.
- **Využití:** Není jedovatá, ale pro svůj zápach nepoživatelná. Někteří houbaři konzumují houbu ve stadiu vajíčka.

Hnědák Schweinitzův

Polstárkovitá plodnice má plstnatý povrch, zaujme svým zbarvením, kde se hlavně u mladých plodnic a posléze na okraji objevuje sítově žlutá barva. Klobouk bývá páskovaný, mělce nálevkovitý. Plodnice srůstají do trsů, zprohýbaný plochý klobouk pak má až 30 cm v průměru. Rourky jsou velké a hranaté, v mládí žluté, později hnědnoucí. Krátký třeň bývá výstřední. Dužnina vodnatá, rezavě hnědá, výrazně hořká.

- **Výskyt:** Hojně, od června do zimy na pařezech či kořenech jehličnatých stromů.
- **Možnost záměny:** Mladé houby lze zaměnit za sírovec.
- **Využití:** Nejedlý.

Hnojník obecný

Klobouk je válcovitý, vysoký až 15 cm, bílý, sedé či hnědě šupinatý s tmavším vrcholem. Časem se zvoncovitě otevírá, ale okraje se téměř současně mění v černající kašovitou hmotu. Lupeny bílé, černají spolu s okrajem klobouku. Třeň je stíhlý, dutý, hedvábně lesklý s pohyblivým prstenem. Dužnina křehká, bílá.

- **Výskyt:** Květen až listopad, ve skupinách, v zahradách, parcích na okraji polí, kolem cest.
- **Možnost záměny:** Nejedlý hnojník strakatý – ten však má tmavý klobouk s bílými šupinami a nepřijemně páchne po karbolu.
- **Využití:** Je jedlý a dobrý. Ale je třeba sbírat jen mladé pevné a nečernající plodnice a ihned je zpracovat.

Holubinka nazelenalá

Plodnice je pevná, tvrdá. Klobouk je nejprve kulovitý, později vyklenutý až 15 cm v průměru. Je zbarvený zeleně a poličkovitě popraskaný. Lupeny bílé až smetanové, u starších plodnic s rezavými skvrnami. Rezavé skvrny má ve stáří i válcovitý třeň. Dužnina bílá, na řezu časem mírně rezaví. Příjemná oříšková chuť.

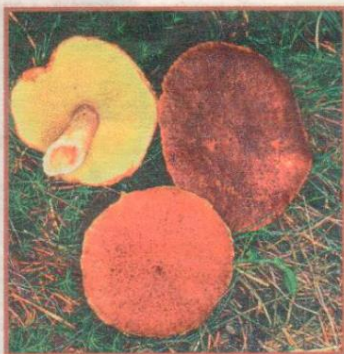
- **Výskyt:** Červen až říjen, nejčastěji v listnatých lesích.
- **Možnost záměny:** Jedlá holubinka trávově zelená nemá rozpraskaný klobouk. Záměna s muchomůrkou zelenou je nepravděpodobná – holubinky nevyrůstají z pochvy a nemají prsten.
- **Využití:** Jedlá, výborná. Hodí se do omáček, polévek, smaženic či na houbové skvarky...

Holubinka vrhavka

Středně velká holubinka, klobouk do 10 cm v průměru je zářivě červený, okraj u mladých plodnic hladký, ve stáří mírně ryhovaný. Má husté křehké lupeny, které jsou bílé, později smetanové. Válcovitý třeň je bílý. Dužnina bílá, pod pokožkou klobouku narůžovělá, nevýrazně ovocně voní a velmi ostře pálí.

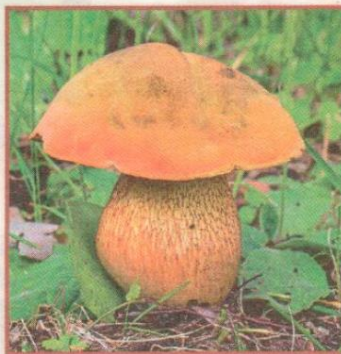
- **Výskyt:** Červen až říjen, vlhká místa jehličnatých lesů.
- **Možnost záměny:** Jiné červené holubinky, třeba holubinka jahodová. Okem nerozeznatelné, nejsnazší je ochutnat – musíte si však být jisti, že jde opravdu o holubinku. Vrhavka opravdu výrazně pálí. I malý kousek budete cítit ještě dlouhou dobu.
- **Využití:** Jedovatá, způsobuje nevolnost.

Hřib (klouzek) dutonohý

Klobouk je tenký, pružný, povrch plstnatě šupinkatý, žlutý až hnědě oranžový. Žluté rourky a póry naspodu klobouku jsou nápadně široké a mírně sbíhající na třeň. Mladé plodnice mají světlý jemný závoj, po kterém zůstává na třeni nenápadný tenký prsten. Třeň je stíhlý, dutý, nad prstenem mívá žlutou barvu, pod ním barvu klobouku. Dužnina je bělavá, na řezu se nijak nezbarvuje.

- **Výskyt:** Červenec až listopad, obvykle ve větších skupinách v lesích pod modřínou.
- **Možnost záměny:** V podstatě není záměna možná.
- **Využití:** Jedlý, není příliš využíván, ale ve směsích je chutný.

Hřib koloděj

Statný hřib s hnědavým či olivovým lehce plstnatým kloboukem. Rourky a póry jsou v mládí žluté, později oranžové až cihlové. Třeň je síťkováný s velkými oky. Dužnina žlutá, poraněním prudce zmodrá.

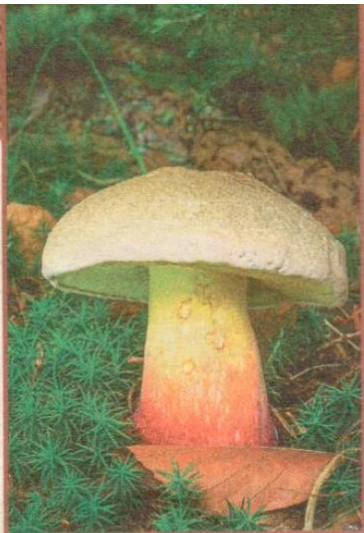
- **Výskyt:** Květen až říjen, v listnatých a smíšených lesích, v parcích, často pod lipami a břizami.
- **Možnost záměny:** Možná záměna s hřibem kovářem není problematická, je také jedlý. Zaměnit ho lze i za mírně jedovatý hřib satan, který má však bělavý klobouk a roste poměrně vzácně.
- **Využití:** Jedlý, dobrý. Jako všechny modrající hříby je třeba ho dobře tepelně upravit.

Hřib kovář

Plodnice má hnědý (v různých odstínech) sametový klobouk, naspodu se žlutavými rourkami, které jsou zakončené červenými póry. Kyjovitý třeň je žlutý, pokrytý červenými šupinkami. Při otlaku celá houba včetně dužniny intenzivně modrá.

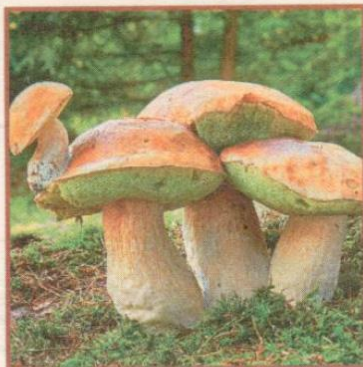
- **Výskyt:** Květen až listopad, jehličnaté i smíšené lesy.
- **Možnost záměny:** Hřib koloděj, i ten je však jedlý a dobrý.
- **Využití:** Jedlý, velmi dobrý, nebývá červivý. Jako všechny modrající hříby je třeba ho dobře tepelně upravit, jinak totiž může způsobit žaludeční nevolnost.

Hřib kříšť

Klobouk má 25 centimetrů v průměru. Jeho pokožka je v mládí jemně plstnatá, později lysá. Je světle hnědá až olivově hnědá. Rourky i póry jsou v mládí citronově žluté, později mívají olivově nádech. Kyjovitý třeh má jemnou sítku, pod kloboukem je žlutý, dole červený. Bělavá dužnina poraněním modrá či zelenomodrá, po chvíli se odbarvuje.

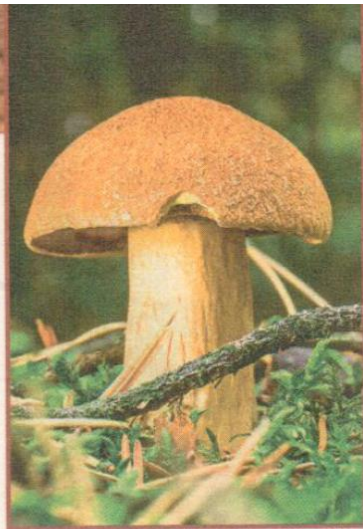
- **Výskyt:** Červen až říjen, jehličnaté i listnaté lesy, více ve vyšších polohách.
- **Možnost záměny:** Z jedlých hřibů je mu podobný hřib koloděj, ten má v dospělosti červenooranžové rourky. Liší se i zbarvením třehů – koloděj má výraznější sítku.
- **Využití:** Nejedlý, hořký.

Hřib smrkový

Klobouk až 30 centimetrů v průměru. Hnědý – v mládí i velmi světlý, šedavý. Zespodu klobouku rourky – u mladých plodnic pevně a bílé, později mokravější žluté až žlutozelené. Třeh válcovitý, světle hnědý – na povrchu je bělavá síťka. Bývá často červivý, i u mladých plodnic. Dužnina bílá, při poškození nemění barvu. Příjemně voní.

- **Výskyt:** Červen až říjen, ve všech typech lesů, nejčastěji v mladých smrkových porostech.
- **Možnost záměny:** Hřib dubový, hřib borový (není hojný, neměl by se z důvodu ochrany sbírat), hřib žlučník (není jedovatý, ale výrazně hořký).
- **Využití:** Mladé houby se hodí k nakládání do octa, dospělé plodnice k obalování jako řízků. Do omáček, na sušení.

Klouzek (hřib) strakoš

Pevná plodnice má žlutohnědý až naoranžovělý klobouk, který je suchý jakoby plstnatý, bývá pokrytý malými šupinkami. Rourky a póry jsou tmavší než pokožka klobouku, na řezu je vidět, že jsou nápadně krátké. Třeh je válcovitý, dole bývá zúžený, je žlutavě nahnědlý s jemnými šupinkami. Nažloutlá dužnina na řezu modrá až zelená.

- **Výskyt:** Červenec až listopad, pod jehličnany, nejčastěji v borůvčí pod borovicemi.
- **Možnost záměny:** V podstatě nezaměnitelný druh.
- **Využití:** Jedlý, dobrý, hodí se do směsí, polévek i k sušení, dlouho pevné plodnice se používají i k nakládání do octa.

Hřib žlučník

Pěkný hřib s kloboukem až 20 cm v průměru. Pokožka klobouku bývá světlejší, křovitá. Rourky naspodu klobouku jsou nejprve bílé, později slabě narůžovělé, připomínají pokožku s celulitidou. Při poranění rezavějí. Kyjovitý třeh je nažloutlý s výraznou sítkou. Bílá dužnina na řezu nemění barvu.

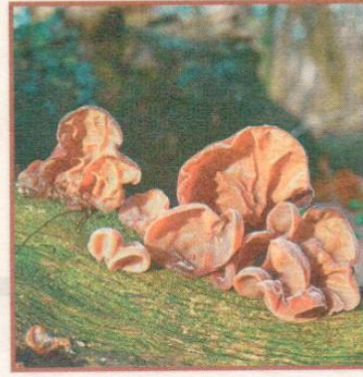
- **Výskyt:** Červen až říjen, hojně v jehličnatých i listnatých lesích.
- **Možnost záměny:** S jedlými druhy hřibů. Základním rozlišením je barva pórů a tmavá síťka na třehu. V případě nejistoty stačí ochutnat malíčky kousek...
- **Využití:** Nejedlý, hořký. Sušený bývá využíván při žaludečních nevolnostech.

Hřib žlutomasý

Drobnější hřib. Klobouk je v mládí polokulovitý, hnědý sametový, později je políčkovitě rozpraskaný (praskliny prosvítají žluté s červenými okraji). Póry v mládí žluté, později zelenožluté, velké, při otlačení modrají. Třeh válcovitý, u dospělých plodnic tenký, žlutý, červeně žíhaný, zvláště dole. Dužnina nažloutlá, na řezu mírně modrá.

- **Výskyt:** Květen až listopad, ve skupinách v lesích všech typů.
- **Možnost záměny:** Hřib sametový, hřib plstnatý... jde o jedlé druhy.
- **Využití:** Jedlý, dobrý. Hodí se do směsí, polévek. Ke konzumaci se hodí pouze mladé plodnice – starší bývají červivé, měkké až mokravé...

Ucho Jidášovo

Plodnice 3 až 12 cm, tenká, bokem přirostlá k podkladu (dřevo), nejprve miskovitá, později nepravidelně zprohýbaná – podoba s uchem jí dala jméno. Svrchní strana plstnatá. Chrupavčitá konzistence.

- **Výskyt:** Celoročně na dřevě listnatých stromů, zejména na černém bezu.
- **Možnost záměny:** Nejedlá řasnatka hnědá roste na zemi. Boltcovitka mozkovitá je též uváděna jako nejedlá, má silnější plodnice, zprohýbaná je spíš do podoby mozku, srůstá do velkých ploch.
- **Využití:** Jedlá, používá se do asijských pokrmů. Uváděna jako léčivá (snížení srážlivosti krve, peristaltika střev).

Klouzek modřínový

Klobouk je nejprve polokulovitý, v dospělosti až plochý. Povrch je hladký, za vlhka výrazně slizký – pokožka jde sloupnout. Žlutý až oranžově hnědý, stejně jako krátké husté rourky a válcovitý třen. Na třeni zůstává nevýrazný prsten (zbytek po závoji mladých plodnic. Žlutá šťavnatá dužnina je nažloutlá, na řezu velmi mírně růžovi (klobouk) či zelená (třen).

- **Výskyt:** Červenec až listopad, v lesích, při okrajích cest... Výhradně v blízkosti modřínů.
- **Možnost záměny:** Klouzek kravský není tak pohledný, ale je jedlý. Tež jedlý klouzek obecný má hnědý či hnědošedý klobouk.
- **Využití:** Jedlý, chutný, moc se nehodí k sušení. Poněkud nepříjemné je sloupávání pokožky, lépe je udelat to hned v lese.

Kotrč kadeřavý

Plodnice připomíná mořskou houbu, může být široká až 30 cm a částečně roste pod zemí. Třen je krátký, bílý, rozvětvený a na konci se dělí do nakadeřených větviček krémové barvy. Na konci jednotlivých větviček jsou tmavší hrany. Dužnina je voskovitá, kořeněná vůně, oříšková chuť.

- **Výskyt:** Červenec až listopad, v borových lesích, nejčastěji přímo u pat stromů.
- **Možnost záměny:** Kotrč Němcův – je vzácný a neměl by se sbírat, jeho větvičky nejsou na konci zkadeřené, ale klinovitě se rozšiřují, připomínají listy jinanu.
- **Využití:** Jedlý, výborný, často se z něj dělá falešná dršťková polévka. Drobnou nevýhodou je, že se špatně čistí.

Kozák březový

Malé plodnice jsou pevné, starší bývají polštářkovité a vodnaté měkké. Klobouk, až 15 centimetrů v průměru, je v různých tónech hnědé barvy. Rourky i póry jsou bílé, později se barví do šeda. Třen vysoký, štíhlý, bělavý s tmavými šupinkami. Dužnina je bílá, na řezu nemění barvu – některé jiné druhy kozáků tmavnou.

- **Výskyt:** Červen až říjen, hojný druh v lesích, parcích... vždy roste pod březami.
- **Možnost záměny:** Jiné jedlé druhy kozáků či křemenáčů.
- **Využití:** Jedlý, dobrý. Zvláště mladé plodnice se hodí k sušení, nakládání. Starší měkké plodnice spíše do směsi.

Krásnopórka žemlička

Klobouk je zprohýbaný, okrový a má podvinutý okraj. Velikost do 15 cm, ale tím, že roste často v trsech, vypadá i mohutněji. Naspodu bílé, velmi drobné rourky, které otláčením nemění barvu. Třen je bělavý, dole ztenčený, zprohýbaný, nepravidelný s podvinutým okrajem, okrovooranžový. Dužnina bílá, neměnná.

- **Výskyt:** Červenec až říjen, jehličnaté lesy, často ve větších skupinách či trsech.
- **Možnost záměny:** Krásnopórka mlynářka, též jedlá.
- **Využití:** Jedlá, ale nepřilís vyhledávaná houba, protože je poněkud tužší. Do směsi s jinými houbami se hodí mladé plodnice.

Křemenáč březový

Klobouk je výrazně zbarvený od žlutooranžové po červenooranžovou. V mládí je pevný, později polštářkovitě měkký. Rourky a póry jsou v mládí bělavé, později se barví do šedohnědé. Třen vysoký, bělavý, s nápadnými hustými tmavými šupinkami. Dužnina bělavá, v bázi třene modrozelená. Na řezu se barví růžově, postupně tmavě do fialovošeda.

- **Výskyt:** Květen až říjen, roste pod březami v listnatých a smíšených lesích, v parcích.
- **Možnost záměny:** Jiné jedlé druhy křemenáčů.
- **Využití:** Jedlý, výborný. Hodí se do směsi. Dobře se suší, ale někteří lidé ho nemají rádi, protože při sušení černá.

Květnatec Archerův

V mládí vypadá květnatec jako kožovité vejce částečně skryté v zemi. Je bělavé, s fialovým nádechem. V dospělosti vyrůstá z vajíčka čtyři až sedm zářivě červených „chapadel“, která jsou dlouhá až 15 centimetrů a na povrchu mají páchnoucí tmavozelený sliz. Podobně jako hadovka páchne po zkaženém mase.

- **Výskyt:** Květen až listopad, roste na loukách, pod křovinami, na okrajích lesů.
- **Možnost záměny:** V mládí ve stadiu kožovitého „vejce“ ho lze zaměnit s hadovkou.
- **Využití:** Pro zápach nejedlý, podobně jako hadovka smrdutá je prý konzumovatelný pouze ve stadiu „vejce“.

Liška obecná

Žlutooranžová plodnice má zprvu podvinutý okraj, v dospělosti je nálevkovitá. Povrch klobouku hladký. Pod kloboukem jsou řídké lišty ve stejné barvě, které sbíhají na jen o málo světlejší tření. Nažloutlá je i dužnina, na řezu nemění barvu.

- **Výskyt:** Červen až listopad, jehličnaté i listnaté lesy. Často se vyskytuje ve větších skupinách.
- **Možnost záměny:** Zaměnit ji lze za jiné jedlé druhy lišek. Podobná je i lištička pomerančová – není chutná ani vydatná, ale není třeba se jí obávat, otravu nezpůsobí.
- **Využití:** Jedlá, výborná, nečervivá. Hodí se do směsí, ale zpracovává se i samostatně do omáček.

Muchomůrka růžovka

Klobouk polokulovitý, později rozložitý, okrový až šedohnědý, ale vždy s náznakem růžové. Bývá pokryt bílými stroupky. Okraj lehce rýhovaný. Bílé husté lupeny poraněním či otlakem růžověji. Tření bělavý s růžovým nádechem, dole ztlustlý, je na něm blanitý rýhovaný prsten. Dužnina poraněním růžoví (zvláště červivá hlíza má růžovou barvu).

- **Výskyt:** Květen až listopad, lesy všech typů.
- **Možnost záměny:** Muchomůrka šedivka (jedlá) či muchomůrka tygrováná (jedovatá). Budete-li se držet pravidla, že houba musí růžovět, neměli byste se splést. Dokud se houbu nenaučíte dobře rozeznávat, konzultujte nález se zkušenými.
- **Využití:** Jedlá, výborná. Jako obalované řízků, na falešnou dršťkovku... Nutno dobře tepelně zpracovat!

Muchomůrka pošvatá

Zvonovitý klobouk je bez stroupků, má ve středu široký hrbol, na okraj je výrazné rýhovaný. Lupeny jsou bělavé, vysoký tření bez prstenu je v dospělosti dutý, vyrůstá z blanité pochvy. Dužnina je bělavá, křehká, vůně nevýrazná.

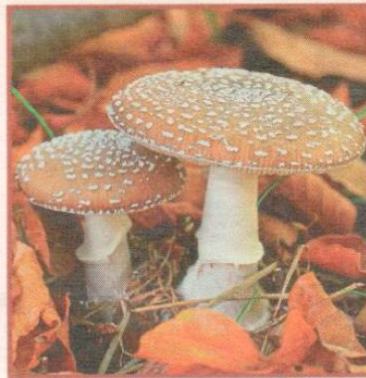
- **Výskyt:** Červen až listopad, smíšené i listnaté lesy, často v borůvci.
- **Možnost záměny:** Existují jiné podobné muchomůrky – křehké, s pochvou a bez prstenu. Jsou též jedlé. Nález si nechte zkontrolovat někým zkušenějším! Fatální by mohla být záměna s muchomůrkou zelenou – ta však má prsten a hladký okraj klobouku.
- **Využití:** Jedlá a dobrá. Sběr komplikuje její křehkost. Nutná dobrá tepelná úprava.

Muchomůrka šedivka

Klobouk polokulovitý, později rozložitý, šedý nebo šedohnědý, může být pokryt bílými stroupky. Okraj klobouku není rýhovaný. Má bílé husté lupeny. Tření bílé, dole ztlustlý do výrazné hlízy, nahoře je na něm zřetelně rýhovaný prsten. Dužnina je bílá a neměnná.

- **Výskyt:** Květen až říjen, lesy všech typů.
- **Možnost záměny:** Muchomůrka tygrováná je jedovatá, rozlišovací znak je nerýhovaný pomíjivý prsten, polovlnitá pochva, ze které houba vyrůstá, a fedkavá vůně.
- **Využití:** Je sice jedlá, ale ke konzumaci se příliš nehodí – není lahodná a lze ji navíc zaměnit s opravdu jedovatými muchomůrkami.

Muchomůrka tygrováná

Na klobouku má pravidelně rozmístěné bradavčité vločky, které lze snadno setřít. Okraj klobouku bývá rýhovaný, není to ale pravidlem. Lupeny bílé. Tření bílé, na něm je hladký nerýhovaný prsten. Neroste z pochvy, ale nad ztlustlou hlízou je jeden či dva kroužky. Dužnina bílá, nemění barvu.

- **Výskyt:** Květen až říjen, ve všech druzích lesů.
- **Možnost záměny:** Záměna je možná s muchomůrkou šedivkou a s oblíbenou jedlou muchomůrkou růžovkou, které však mají rýhovaný prsten. Muchomůrka tygrováná poraněním nerůžoví.
- **Využití:** Jedovatá! Prudce, až smrtelné.

Muchomůrka zelená

Barva žíhaného klobouku je od bělavé až po hnědozelenou, na jeho povrchu nebývají stroupky. Lupeny jsou bílé a husté. Tření vyrůstá z výrazné pochvy, je stíhlý, vločkatý a je na něm blanitý slabě rýhovaný prsten. Dužnina bílá, neměnná, nasládlé voní.

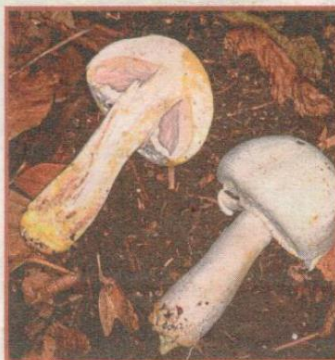
- **Výskyt:** Červenec až říjen, hlavně listnaté lesy.
- **Možnost záměny:** Jiné jedovaté muchomůrky. Za zelené holubinky ji nezaměňte, když si budete pamatovat, že holubinka nikdy neroste z pochvy. Pečárky též nerostou z pochvy a mají růžové až hnědé lupeny.
- **Využití:** Smrtelně jedovatá! Otrava se projevuje po několika hodinách, ale i po dvou dnech.

Pečárka polní

Klobouk je v mládí kulovitý s podvinutým okrajem, později až plochý. Může být bílý, hedvábně vláknitý, ale i hnědšupinkatý. Husté lupeny jsou dlouho růžové, časem hnědou až černají. Válcovitý třen bílý, mladé plodnice mají nahoře nevýrazný prsten, který brzy mizí. Dužnina je pevná, bílá, na řezu neměnná, někdy mírně zrzůvčí. Vůně je jemná, chuť příjemná.

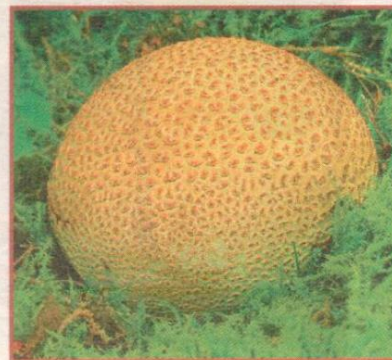
- **Výskyt:** Květen až listopad, okraje lesů, parky, zahrady, louky, často ve skupinách.
- **Možnost záměny:** Pečárka zápašná, která je cítit po karbolu. S muchomůrkami by si ji nikdo neměl splést – pečárka nevyrůstá z pochvy a má růžové až hnědé lupeny.
- **Využití:** Jedlá, dobrá.

Pečárka zápašná

Bílý klobouk může mít nahnědlý či béžově okrový střed. Lupeny jsou husté, nejprve šedorůžové, později čokoládově hnědé, nakonec mohou být až černé. Válcovitý třen bývá dole často zahnutý a má výrazný bílavý prsten. Dužnina je bílá, v bázi třene nažloutlá, po poranění a na řezu okamžitě intenzivně žlutne, ale po chvíli zešedne. Je cítit po karbolu.

- **Výskyt:** Květen až listopad, lesy, parky, zahrady, louky, často ve skupinách.
- **Možnost záměny:** Jiné druhy pečárek. Některé též žloutnou, ale rychle se „neodbarví“.
- **Využití:** Nejedlá, může způsobit nevolnost, zaručeně však zkazí jídlo.

Pestřec obecný

Kulovité plodnice mívají až 10 centimetrů v průměru. Okrovka (obal plodnice u břichatovitých hub) je až 4 milimetry tlustá, tuhá, pokrytá výraznými políčkovitými bradavkami. Třen není, nebo je jen naznačený, se zemí ji spojují kořenová vlákna. Dužnina je zřetelně oddělena od okrovky, nejprve je nažloutlá, později černofialová, jemně bíle mramorovaná. Vůně je příjemně kořenitá.

- **Výskyt:** Červenec až listopad, písčité půdy.
- **Možnost záměny:** Pýchavky, které se běžně konzumují, nejsou na řezu tmavé.
- **Využití:** Mírně jedovatá. Někdo pro příjemnou vůni suší mladé plodnice na houbové koření, ale nelze to doporučit!

Pýchavka dlabaná

Kulovitá plodnice až 15 cm v průměru, mívá zploštělé temeno. Její povrch je políčkovitě rozpraskaný – na temeni jsou políčka větší, směrem dolů se zmenšují. Dužnina je v mládí pevná a bílá, po čase olivově žlutá až hnědá. Příjemně voní.

- **Výskyt:** Červenec až listopad, pastviny, louky, zahrady.
- **Možnost záměny:** Jedlá pýchavka obrovská (vatovec) má hladkou okrovku a bývá ještě větší.
- **Využití:** V mládí (dokud je dužnina bílá) je jedlá a dobrá, dělají se z ní řízky či se nakládá se zeleninou.

Ryzec černohlávek

Drobnější ryzec s černohnědým až hnědým kloboukem, pokožka je jakoby sametová. Ostře kontrastují bílé (později smetanové), krátce sblhavé lupeny. Ty poraněním mívají červenají. Třen je v barvě klobouku, jen na bázi je bíle pletnatý. U dospělých plodnic je dutý. Dužnina je bílá, poraněním slabě růžoví. Chuť jemně oříšková. Mléko čisté bílé, na vzduchu žlutne, ve styku s dužninou červená.

- **Výskyt:** Červenec až říjen, jehličnaté lesy, smrky.
- **Možnost záměny:** Ryzec datlí – jedlý, ale méně chutný.
- **Využití:** Jedlý, dobrý, připravují se z něj například houbové škvarky.

Ryzec kravský

Klobouk až 12 cm široký, nejprve vyklenutý, později až nálevkovitý, masově růžový až červenohnědý. Kruhová kresba, okraj klobouku je dlouho podvinutý a opýřený. Lupeny nízké, husté, krátce sblhavé po třeni. Jsou bělavé, později krémové a narůžovělé. Válcovitý třen je narůžovělý a dutý. Dužnina bělavá, při poranění roní bílé palčivé mléko.

- **Výskyt:** Červenec až říjen, v listnatých a smíšených lesích pod březami.
- **Možnost záměny:** Jedlý ryzec pravý, ten však má oranžové, svíravě nepalčivé mléko.
- **Využití:** Uvádí se jako jedovatý, ale někde ho sbírají a upravují mléčným kvašením.

Ryzec syrovinka

Klobouk v mládí vyklenutý s podvinutým okrajem, pak plochý, vmáčkly. Okrový, skořicový až cihlově červený. Pokožka suchá, bývá mírně vráscitá a je jakoby bíle ojiněná. Lupeny poměrně husté, krémové. Třeň válcovitý, u klobouku mírně zúžený, o něco světlejší než klobouk. Dužnina tuhá, krémová, vůně výrazně slanečková. Roní bílé hojné mléko, které na vzduchu hnědne.

- **Výskyt:** Červen až říjen, listnaté i jehličnaté lesy.
- **Možnost záměny:** Vzhledem k vůni v podstatě nezaměnitelný.
- **Využití:** Jedlá dobrá houba, lze jíst dokonce zasurova. Doporučená příprava na sádle se soli a s kmínem.

Sírovec žlutooranžový

Klobouk je nepravidelně tvarovaný, výrazně žlutý či žlutooranžový, pak vybledlý a vějířovitý. Zespodu sírovec žluté rourky s drobnými póry. Dužnina je nažloutlá, v mládí šťavnatá, maslově měkká, později tuhá.

- **Výskyt:** Květen až říjen, hojně roste v trsech na kmenech listnatých stromů v parcích, zahradách, stromofadích.
- **Možnost záměny:** Podobný je vzácný sírovec horský, který roste na jehličanech ve vyšších polohách.
- **Využití:** Jedlý a dobrý, ke konzumaci se hodí jen mladé měkké plodnice. Houbaři doporučují plodnice rostoucí na ovocných stromech. Přípravuje se nejčastěji jako řízky nebo jako „čina“.

Slizák mazlavý

Klobouk polokulovitý, později plochý. Je šedohnědý s odstíny dořalova, hladký, pokrytý silnou vrstvou slizu, kterou lze i s pokožkou velmi snadno sloupnout. Lupeny bělavé, nízké, sbíhají na třeň, u mladých plodnic jsou překryty slizovitým závojem. Třeň je válcovitý, dole citronově žlutý, nahoře bílý. Má slizovitý prsten a nad ním bývá zúžený. Dužnina je měkká, bělavá, na řezu neměnná.

- **Výskyt:** Červen až říjen, jehličnaté lesy.
- **Možnost záměny:** Jiné slizáky (jedlé, jen ne tak chutné), na první pohled možno zaměnit i s klouzkem obecným.
- **Využití:** Jedlá, výborná.

Strmělka anýzka

Drobnější strmělka, klobouk cca 7 centimetrů v průměru. Je hladký, pastelově modrozelený, sklenutý, později na okrajích zvlněný. Lupeny jsou tenké, zbarvené stejně jako klobouk a mírně sbíhají na třeň, ten má stejnou barvu. Dužnina je bledě zelenavá, na řezu neměnná, vůně výrazná, anýzová – mnohdy drův ucítíte vůni, teprve pak ji uvidíte.

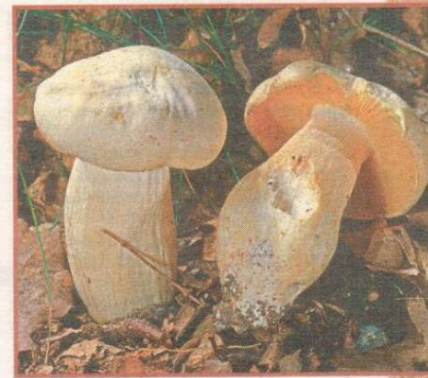
- **Výskyt:** Srpen až listopad, roste v listnatých a smíšených lesích.
- **Možnost záměny:** Díky barvě a výrazné vůni je v podstatě nezaměnitelná.
- **Využití:** Jedlá, dobrá, hlavně do směsí – samotná je až příliš výrazná.

Stroček trubkovitý

Plodnice má nálevkovitý tvar, bývá až 12 centimetrů vysoká. Vnitřní strana je černohnědá až černá, za sucha šedavá, šupinkatá. Rouško na vnější straně plodnice je zprvu hladké, později vráscitá a sedé ojiněná. Dužnina je křehká, chrupavčitá, šedočerná až černá.

- **Výskyt:** Srpen až listopad, trsnatě v listnatých a smíšených lesích.
- **Možnost záměny:** Stroček kadeřavý, ten je však světlejší a má zvrásněné rouško (vnější strana plodnice). Je také jedlý.
- **Využití:** Jedlý a dobrý, i když svým vzhledem ke sběru příliš neláká. Pozor, pokrmy zbarvuje černě.

Závojenka olovová

Klobouk vyklenutý, později plochý. Světlý – okrový, může být s nádechem dohněda či šeda. Lupeny řídké, žlutavé, později hnědorůžové – u okraje klobouku stále žluté. Třeň válcovitý, křehký, zbarvený jako klobouk. Dužnina bělavá, na řezu neměnná, vůně moučná.

- **Výskyt:** Červenec až listopad, v teplých listnatých lesích, spíše vzácně, ale když, tak ve skupinách.
- **Možnost záměny:** Čirůvka májovka či závojenka podtrnka. Obě jsou jedlé, rostou však na jaře. Májovka nemá růžovější lupeny, podtrnku je lépe sbírat jen v sadech a zahradách, riziko možné záměny v jiných biotopech je velké.
- **Využití:** Prudce jedovatá!